

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XIII. Quomodo post orationem Gregorii, milites depositâ priore sententiâ,
Philippicum ducem denuò susceperunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

uum, qui fortiter quidem se gesserat, imperio tamen minime paruerat, coronatum securi percussit. Ducum enim prudentiâ & militū obedientiâ, res maximâ perfici solent. Quod si alterum alterius ope destituatur, claudicat statim atque eversum labitur, disjuncto duarum illarum virtutum præstantissimo jugo. Nolite igitur amplius cunctari: sed mihi obtemperate, qui tanquam sacerdos, inter Imperatorem & exercitum reparandæ concordiæ interpret sum. Ostendite nullam esse perduellionem in eo quod agitis, sed justam indignationem, ad breve tempus susceptam adversus duces vestros à quibus injuriâ affecti estis. Nisi enim quam celerrime ad Imperatorem accurreritis, ego quidem tum benivolentiæ quam debeo in rempublicam, tum meæ erga vos amicitiae satisfecero. Vos verò considerate quælo, quinam sint exitus tyrannorum. Quæ enim ratione præsentium rerum statum terminabitur? Ut in unum collecti permaneat, fieri nullo modo potest. Unde enim fruges ad vos convehentur, aut ea commoda quæ mare continenti subministrare solet: nisi Christianis bellum inferentes, & ab iisdem vicissim bello appetiti, res omnium teterrimas faciatis ac sustineatis. Quis autem horum finis futurus est? Hac illac dispersi, vitam transigetis. Aderit è vestigio vindex justitia, non finens ut veniam amplius consequamini. Datis igitur dextris, ea quæ & nobis & rei publicæ profutura sint perpendamus: Quando & salutaris passionis & sanctissimæ resurrectionis Dei nostri Jesu Christi festos dies, nobis ad id suffragantes habemus.

CAP. XIII.

Quomodo post orationem Gregorii, milites deposita priore sententia, Philippicum ducem denuo susceperunt.

His dictis cum multum illachrymatum esset, momento temporis omnium mentes velut divina quadam virtute commutavit. Statimque postularunt, ut ex conventu discedere ipsis liceret, quod de his quæ agenda erant, inter se ipsi deliberarent. Nec multo post reversi, se se arbitrio voluntati que Episcopi permiserunt. Qui cum Philippicum illis nominasset ut eum tibi ductorem postulerent, se & universum exercitum gravi jurejurando ea de re obstrictum esse dixerunt. Tum

Ἀπαῖδα σεφανώσας ἀνείλεν, ἀνδρισάμενο
μὲν, ἀπὸ τῆς θήσας δὲ τῆς γὰρ ἀγαθῶν δόξας
λίαν καὶ τῶν ἀγομένων διπλάσια, μεγάλα
πεφύκασι ἀγαθὰ καὶ ἐργάζεσθαι. Ἐάτερον
ἢ τῆς ἑτέρας χρεῖον, χωλεύς (ὡς περὶ πέντε)
(Φαλλῆ) πάντως, τῆς δόξης ξυμμετρήσθαι
διαλυομένης. μὴ ἐν μέλλεσι. πείθει δὲ με
ἱεροσωτῆς βασιλείας ἔσρατῶν μεσιδωσῆς
καὶ δείξασε ὡς ἐτυραννίς τὰ ἡμέτερα, ἀλλὰ
δικαία πρὸς μικρὸν ἀγανάκησις καὶ τῶν ἀ
δικησάντων ἡμᾶς ἐραληγῶν. εἰ γὰρ μητῶν τα
χίς ἡν ἁποσδοχάμοις, ἐγὼ μὲν ἔξοσιόσομαι,
καὶ τῶν ἐς τὴν πολιτείαν ἔνοιαν, καὶ τῆς ἐς ἡμᾶς
Φιλίαν. ἡμεῖς ἢ σκοπεῖτε ποῖα τῶν τυραν
νῶν τὰ τέλη. ποῖ γὰρ καὶ πρᾶν εἶτε τὰ παρ
ταῖς ἀδελφοῖς ἐνωτῶν ἀδυσάτων. πόθεν γὰρ
ἢ τῶν ὠραίων συγκομιδῆ, ἢ ὡν ἐς αἰλίπῶν
θάλασσα τῆς πείρω δίδωσιν, εἰ μὴ γε πολί
μῆνες χριστιανῶν, καὶ πολεμέμῆροι, τὰ
πάντων ἀίχιστα δροσίζετε καὶ πείσοις καὶ
ποῖ τὸ τέλος ἀποράδες γῆρομῆροι βιθίσου
τε. ἀνθῶν παρὰ πόδας ἢ δικῆ, συζητήσω
ἔλοιπᾶ νέμῆν ἐκ ἀνεχομένη δόξας ἐν δέξ
ας, καὶ ἐαυτοῖς καὶ τῶν πολιέμεμαῖ τὸ σω
σον σκοπήσωμεν, ὅτ' ἀν καὶ τὰς ἡμέρας τὸ
ζῶνεις πάθος, καὶ τῆς παναγίας ἀναστά
σεως χριστοῦ ἔδεξομεν ἐπιλαμδανόμενος
ἔχωμεν.

ΚεΦ. γγ.

Ὅτι μετὰ τὸ δημηγορῆσαι γρηγόριον, μετῴθητο ταῖς γνώ
μας οἱ στρατιῶται, καὶ πάλιν ἐβόησαν Φιλίππικόν ἐρα
τηγόν.

Τοσαῦτά γε εἰπὼν, καὶ πλείονα γε εἰπὼν
κρύσας, ὡς περὶ ἐκείνης τινὸς ῥοπῆς ἀ
πάντων τὰς γνώμας ἐν ἀκαρεῖ μετῴθησεν
ὡς περὶ ἐξήτησαν ὑπεξελθεῖν ἔσσυλλογῶν καὶ
αὐτὰς ἀπὸ τῶν πρακτικῶν βυθίσουσας. ἡκού
τοῖνυν ἐμὴ πολὺν ἄλλοις ἀλλοῖς ἐξοσιόσομαι
σαῖτες, καὶ δῆτα Φιλίππικόν αὐτοῖς ἐξοσιόσομαι
σαῖτες, ἢ αὐτοῖς ἐραληγόν ἄλλοις ἐξοσιόσομαι
σιν, ὅρκους δὲ νόμους ἐφασκον ἀπὸ τῆς δι
μόσας καὶ τὸ σύμπαν ἐράτῳμα. ὁ δὲ

μη προς τὸ μελλήσας ἢ ὄλως ἐλινύσας, ἰε-
 ρεῖς ἐφη κατὰ συγχώρησιν εἶναι, ἔξοσιαν τε ἐ-
 χάν, λύψιν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς τε καὶ ἕραν, ἔ,
 καὶ τῆς θείας ἀπεμνημόνδου Φωνῆς. ἐν δ' ὄντων
 ἢ καὶ πρὸς τὸ, τὸν θεὸν λιπαῖς καὶ πρὸς σεν-
 χῶς ἔξωσιετο· καὶ ἔ' ἀχράνις ἀνδρῶν μέγα-
 δὲ σώματι· ἡ γὰρ ἡ πάνσεπτι· ἡμέρα
 δουρεα ἢ τῶ ἀγίῳ ἐγλίξασα πάθῃ. πάντας
 δὲ πνίστας ἀμφὶ τὰς διχαλίνας, πιδάδων ἐπὶ
 τῆς πόας σχεδιασθῶν, ἕπερεφε κατὰ τὴν
 ἔξῃ. ἐδοξε ἢ ἀνδρῶν συλλεγῶν αὐτῶν βέλονται
 μέγα πέμπε· τοιαρὲν Φιλιππιῶν ἐν ταρσῶ
 τῆς κιλικίας διάγοντα, ἐπὶ γόμενον τε καὶ τὴν
 βασιλείας, ἀναγαγὼν τῆ βασιλεία πειτέ-
 των, σείλας τε καὶ τὰς παρὰ ἔ' στρατῶ καὶ
 Φιλιππιῶν δεισῆς· ἕπαυλῶσι τοίνυν τῶ Φι-
 λιππιῶ κατὰ τὴν θεσπολιτῶν γρομῶν, καὶ
 τὰς ἕξω μὲν τῆς θείας παλιγγυεσίας ἐς
 ἐλείαν πρὸς λαδόμενοι, πρὸς ἀπὸ τῆσιν ἀν-
 τῶ καὶ δεισῆς ἀμνησίας λαδόμενοι, σὺν αὐτῶ
 τὰς ἐπὶ πρὸς δεισῆς ποιεῖν· ἔτω μὲν δὴ πρὸς
 κερχωρῆς ταῦτα.

A Gregorius nihil cunctatus nec ullate-
 nus moratus, Dei gratiâ sacerdotem se
 esse dixit, & datam sibi esse potestatem
 ligandi atque solvendi, tum in cœlo,
 tum in terris. Simul divinum oraculum
 eis in memoriam revocavit. Cum
 que milites hac etiam in re acquiescissent,
 Gregorius precibus ac supplicationibus
 Deum placavit. Et immaculato Christi
 corpore eis distributo: erat enim venerabilis
 in primis dies secunda feria quæ Dominicæ
 passioni vicina est: cum universos, duo
 circiter hominum millia, toris in gramine
 tumultuarie compositis cœna excepisset,
 postridie domum reversus est. Placuerat
 autem, ut milites quo in loco vellent, in
 unum convenirent. Gregorius igitur
 Philippicum accersit, qui tum apud
 Tarsum urbem Ciliciæ morabatur, &
 Constantinopolim quamprimum proficisci
 parabat. Porro de his rebus ad Imperatorem
 retulit, missis etiam supplicationibus
 militum, quibus Philippicum ducem
 postulabant. Cum ergo Philippicus
 Antiochiam venisset, milites illi ei
 occurrunt: & iis qui divinæ regenerationis
 lavacrum promeriti fuerant, ad supplicandum
 pro se assumptis, ad genua ejus procumbunt.
 Qui cum dextrâ datâ oblivionem præteritorum eis
 confirmasset, milites unâ cum illo in
 expeditionem profecti sunt. Atque hæc
 quidem hunc in modum processere.

Κεφ. ιδ'.

Περί τῆς ἀλώσεως μαρτυροπόλεως.

Σίθας δέ τις τῶν ἐν μαρτυροπόλει δεκα-
 δάρχων, πρὸς τινα τῶν ἀνδρῶν στρατιω-
 τικῶν δεχόμενος λυπηθεὶς, κατὰ προδιδωσι-
 τὴν πόλιν, τὴν ἀπόλιν τῶν ἐγκαθημένων
 αὐτὴν στρατιωτῶν ἐπιήρησας καὶ λόγον πρὸς
 ἀνδρῶν ῥωμαίων ἐσαγαγὼν, τὴν πόλιν κατέ-
 χει, ἐπικαιροῦσάν τὴν ῥωμαίοις κατέσταν, τὰ
 μὲν πολλὰ τῶν γυναικῶν τῶν φειγόντων,
 εἰσὼ κελίσας ἀπανίας ἢ τὰς ἄλλας χωρὶς
 οἰκῶν οἰκείων ἐξέλασας. διθέως μὲν ἐν ὁ
 Φιλιππικὸς αὐτῆ τὴν ἐλασιν ἐποιεῖτο καὶ πε-
 ρικαθήσας τὴν πόλιν ἐπολιόχευ, ἔδεν τῶν
 ἐς πολιορκίαν ἐπιήθειων ἔχων· ὁμῶς δὲ ἐν
 ὁ τῶν παρῶν αὐτῶ διεμάχετο, καὶ
 τῶν διαύρχας ἐργασάμενοι, ῥίπῃ τῶν
 πύργων ἕνα. ἔ μὲν τὴν πόλιν ἐξέλασε περι-
 σιταῖς, τῶν πρὸς τῶν διανυκτερευσάντων, καὶ

CAP. XIV.

Quomodo capta sit Martyropolis.

INTEREA Sittas quidam, qui Deca-
 nus erat Martyropoli, injuriam sibi il-
 latam à quodam ex militiæ rectoribus
 ægre ferens, urbem hostibus prodidit,
 observato tempore quo milites præsi-
 diarii ex urbe discesserant: Introducta
 que Persarum cohorte, perinde ac si ea
 Romanorum cohors esset, urbem occupa-
 vit admodum opportunam Romanis. Et
 ex junioribus quidem feminis, plerasque
 intra urbem retinuit: reliquos autem om-
 nes, exceptis aliquot servulis ejecit.
 Confestim igitur Philippicus eò profe-
 ctus, urbem obsidione cinxit, tametsi
 nihil eorum quæ ad obsidionem neces-
 saria sunt, ipsi suppeteret. Nihilominus
 iis quæ ad manum erant utens, urbem
 oppugnavit, actisque quibusdam cuni-
 culis unam ex turribus dejecit. Sed cum
 Persæ tota nocte infomnes, id quod